

ת"פ 25638/10 - מדינת ישראל נגד הנאשם מתואלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 20-10-25638 מדינת ישראל נ' מתואלי(עציר)
לפני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא
מדינת ישראל
הנאשם:
על-ידי ב"כ עו"ד שלי קוטין

נגד
הנאשם:
האשם מתואלי
על-ידי ב"כ עו"ד אורלי פריזלר

גור דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של שוד בנסיבות חמימות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין או החוק**), ובבעירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המקורי, שלא במסגרת הסדר טיעון, וממילא - מבלי שגobaה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש.

עובדות כתוב האישום

2. כתוב האישום מחזק שני איסומים:
על-פי עובדות אישום הראשון, ביום 2.10.2020 סמוך לשעה 00:04, הגיע הנאשם אל "סופר ברכה" בתל-אביב, כשהוא מצוי בסיכון, פנה אל המוכר (להלן - **המתלון**), שאל אותו אם יש אלכוהול ונענה כי מכירת אלכוהול מותרת רק לאחר השעה 00:06. או אז, ניגש הנאשם בmäßigות אל הדלפק, שלף את הסיכון שהחזק מאחורי גבו, אחז בידו הימנית של המתלון, הצמיד את הסיכון אל צווארו של המתלון בכונה להפחיתו ודרש ממנו את הכספי שבקופה באומרו, בין היתר: "יא בן זונה זה שוד, תפתח את הקופה לפני שאני שוחט אותך".

בתגובה, תפס המתלון בידיו של הנאשם, אשר אחזה בסיכון, ומשך אותה עד שהצלה לשתחרר מהחזתו של הנאשם. בשלב זה, החל הנאשם לנופף בסיכון אל מול המתלון ואמר לו בכוונה להפחיחו: "פתח את הקופה, תביא את הכספי". המתלון נסוג לאחר והנאשם ניסה לתפוס אותו בזמן שהוא מנופף לעברו בסיכון. המתלון הפציר בנאשם לעזוב אותו ואף ציין בפניו כי המקום מצולם.

בתגובה, הכה הנאשם בקופה באמצעות הסיכון פעמים אחדות והחל למשוך בכוח את מגירת הכספי של הקופה. בשלב זה נכנס הנאשם אל מאחורי הדלפק ובעוודו אחז בסיכון שב ודרש מהמתלון לפתח את הקופה באומו: "תפתח, הכל יהיה בסדר... תפתח". המתלון נסוג לאחר מכן שהוא מרים ארגז כדי להגן על עצמו מפני הנאשם.

עמוד 1

הנאשם ניסה לפתח את המגירה באמצעות הסיכון ומשלא הצליח תלש אותה ממקומה ונטל אותה.

או אז הבחן הנאשם במכשיר הטלפון הנידי של המתלוון ודרש אותו תוך שהוא מתקרב אל המתלוון ושב ומניף את הסיכון לעברו, אולם המתלוון לא שעה לדרישתו והדף את הנאשם מהטלפון. הנאשם יצא מהטלפון כשהמגירה בידו, ודרש מהמתלוון לפתח אותה עבورو. המתלוון השיב לו כי המגירה אינה מחוברת לחשמל ולכן אין הוא יכול לפתח אותה. הנאשם נמלט מהמקום עם המגירה שהכילה כסף מזומנים בסך 2,295 ₪.

על בסיס האמור לעיל, הורשע הנאשם כאמור בעבירה של שוד בנסיבות חמירות.

על-פי עובדות האישום השני, ביום 20.10.2020 סמוך שעה 17:21, הגיעו שוטרים לבתו של הנאשם בתל-אביב כדי לעזרו אותו מכוח צו מעצר. כשפתח הנאשם את דלת הבית, הודיעו לו השוטרים כי ברשותם צו מעצר נגדו ושאלו לשמו. בכוונה להפריע לשוטרים ולהיכשלם בעת ביצוע תפקידם, השיב הנאשם כי שמו מוחמד. או אז אחד השוטרים ביקש מהנאשם להציג תעודת זהה. משהתהממה בתגובהו - אמר לו שוטר אחר כי הוא מזהה אותו כהאשם.

על בסיס האמור לעיל, הורשע הנאשם כאמור בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

טייעוני הצדדים לעונש

3. התובעת, עו"ד שלי קופין, עמדה בטיעוניה על כלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת מתחם עונש הולם ובכלל אלה: חומרת מעשיו של הנאשם אשר כוונו כלפי עובד חנות נוחות המהווה טرف קל בשעתليل מאחרת באמצעות סיכון; הפגיעה בערכיהם המוגנים; פוטנציאלי הנזק הטמון במעשים; הנזק הקונקרטי שנגרם בפועל הן למTELוון והן לחנות; והתכונן שקדם לאירוע.

אשר לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה - נטען, כי גם שהנאשם הודה בכתב האישום המקורי ולאחריו, יש ליתן לנוון זה משקל מועט וזאת בהינתן עבורי הפלילי של הנאשם הכולל 14 הרשעות במנוגן רחוב של עבירות, בין היתר אלימות, רכוש, רכב וסמים. התובעת סקרה בהרחבה את עבירות השוד שביצעו הנאשם לאורר הימים, כשחלקן בוצעו בהיותו אסיר בירישון ובזמן שתלוים נגדו מסרים מותניים. לטענתה, גליאן הרשעותיו של הנאשם מלמד כי הנאשם הפך את השוד המזמין בדרך חיים ולא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לאורך השנים לגמילה ושיקום.

עוד הוסיפה התובעת כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב האישום שבענינו בהיותו אסיר לראשונה, ובעוד מאסר מותנה בן 18 חודשים תלוי ועומד נגדו. בהקשר זה נטען, כי הנאשם למד במרוצת השנים כי מسلطם לו להודות ולקחת אחריות לאחר שהוא זוכה שוב ושוב להתחשבות, להזדמנויות ולהקלות בעונשים המוטלים עליו, אך שגם אם הودאת הנאשם ניתנה מבלי שגבוש הסדר טיעון ומבליל שניתנה הבטחה כלשהי מטעם המדינה - הרי שהיא נעדרת כל אלמנט של הפנה נכון מوطיב החזרתיות העולה מגליון הרישום הפלילי.

וכך התובעת:

"בעצם מ-2012 ועד היום הגענו לנוקודה בה הנאשם צריך להבין שדי, ממצאים אותו את הדין. קיבל הזדמנויות, הוכיח שלא מנצלן, ואין לו מORA מפני הדין. לעבור עבירה מעין זו כשאתה בסיכון של עונש מאסר בגין העבירה, תקופת רישון ארוכה, מאסר על-תנאי בן 18 חודשים, ואין דין ואין בטע אי

מורא" (פרוטו' עמ' 12 ש' 26-23).

לפיכך, נטען כי הצורך בהרעתה הנאשם והצורך להגן על האינטרס הציבורי גוברים באופן חד-משמעות על כל שיקול או צורך אישי של הנאשם ויש ליתן להודאותו משקל נמוך באופן יחסיב.

על בסיס הטעונים שפורטו והפסקה שהובאה, עתירה התקבעה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 3 שנים מאסר ל- 6 שנים מאסר, ולמיוקם הנאשם ברף העליון של המתחם לו עתירה, לצד עונש מאסר מותנה, פיצוי למתלוון והפעלת המאסר על-תנאי ככלו במצבה.

4. הסוגירות, עו"ד אורלי פריזלר, צינה בפתח טיעונה כי כתב האישום בו הודה הנאשם לא עבר כל תיקון או הקלה והוא טומן בחובו מספר נסיבות המלמדות על מסוכנות מופחתת מזו אשר טוענת לה התקבעה. לדבריה, כתב האישום מלמד כי המתלוון לא חש מההנ帀ם על אף השימוש בסיכון, וזאת ממשו שהוא תפס בידו של הנאשם וניסה למשוך ממנו את הסיכון, ובהמשך אף הדף את הנאשם פעמיים. כמו כן, במהלך ביצוע העבירה, אמר הנאשם למתלוון "אל תדאג יהיה בסדר". בסופה של דבר, לא נגרמו למתלוון פגיעות או פציעות וההנ帀ם לא נקט באלימות כלפי המתלוון.

לטעתה הסוגירות, אין מדובר בעבירה מתוחכמת או בתכנון מוקדם - הנאשם נכנס לחנות כדי לknoot אלכוהול ובתגובה לתשובה המתלוון האירע התפתח לשוד. עוד נטען, כי אין מדובר בשוד שהניב תמורה כספית גבוהה.

אשר לנسبותיו האישיות של הנאשם, נטען כי בעברו יلدות קשה ומזוחנת ונסיבות חיים עצובות ומורכבות. ההתרדררות במצבו נבעה מעיסוק אינטנסיבי בפיתוח הגוף שככל שימוש בסטרואידים וחומרים נוספים עד שהתמכר לסמים והדרך לביצוע העבירות נסלהה במהרה. ניתן לראות בගילוון הרשעות של הנאשם תקופות ארוכות בהן הנאשם לא ביצע עבירות וניהל אורח חיים נורמטיבי. עבירות השוד הקודמות שביצע לא היו מתוחכמת והניבו סכומים קטנים וمعدות בעיקר על כך שמדובר בעבירות אימפלסיביות של אדם שנמצא בסיטואציה קשה ולא רצינאלית. לכך מתווסף קושי נוספת הנבעץ בהתמודדותו עם מות אמו, אשר הייתה האדם הקרוב אליו ביותר, ובגינו נערכה לנאמן הערכת אובדן; וכן היותו חולה באפילפסיה.

הסוגירות אף צינה לזכות הנאשם כי הודהו לא באה בעקבות תיק "סגור ונועל" ראייתית, אלא חרף קשיים ראייתיים שהתגלו ועל אף סוגיית הזיהוי שהתעוררה - שראוי היה שיתבררו במסגרת הליך הוכחות ועל כן יש ליתן להודאותו משקל מוגבר לקולא.

עוד עמדה הסוגירות על ניסיונות השיקום הרבים שערך הנאשם במשך השנים במהלך תקופות מאסרו, כאשר לאחרונה חל לדבריה מפנה משמעותי ב涅שׁתו של הנאשם, אשר הביע רצונו להשתלב במסגרת טיפולית, זאת בעקבות ביקור ידיו אותו לא ראה תקופה ממושכת. לדבריה, מדובר בנאמן בן 47 שמעוניין להשתחרר בגיל 50 ולערוך שינוי חיובי בחיים. הסוגירות אף הגישה שורה של מסמכים שנערכו על ידי שב"ס, המשקפים את הליכי הטיפול והשיקום שעבר הנאשם בתחום מאסרו.

אשר לאישום השני נטען, כי מדובר באישום מינורי ונדר משקל ממשי מבחינה עונשית.

על בסיס הטעונים שפורטו והפסקה שהובאה, ובשים לב לעובדה שנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי ממושך ב- 18 חודשים, עתירה ההגנה לקבעת מתחם עונש הולם הנע בין 24 חודשים מאסר ל- 48 חודשים מאסר,

ולמיוקם הנאשם ברף התחתון תוך הפעלת המאסר על-תנאי כולם בחופף.

5. הנאשם בדברו האחרון לעניין העונש ציין:

"אני מבין שנכשלתי עוד פעם. באמת שניסיתי ועשיתי הלי'יך מאוד ארוך בבית הסוהר, אבל "לא הלי'יך". אני מדבר ומתרגש. אני אומר לבית המשפט זה המאסר האחרון. אני עכשו מתחילה את העצמות שלי (בוכה...). אני רוצה להתחיל מחדש, וזה לא מובן מاليו. אני רוצה לנסות להצליח ואני אצליח".

דין והכרעה

6. כאמור, כתוב האישום אווח' שני אישומים, כאשר לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי משקלו העוני של האישום השני שענינו הפרעה לשוטר בשעת مليוי תפקידו צריך להיות חופף לעונש שיטול על הנאשם בגין העבירה שביצע באישום הראשון. בנסיבות אלה ושהה שמדובר בעמדת המשותפת של הצדדים, לא ראייתי להרחיב בענינו של האישום השני, ואסתפק בכך שאציג כי עמדתם של הצדדים מקובלת עליי.

אשר על כן, הדיון שלhalb יתמקד בעבירה שביצע הנאשם במסגרת האישום הראשון.

מתחם העונש ההולם

7. בתי המשפט עמדו פעמים רבים על החומרה הגלומה בעבירות השוד, במיוחד נuberות בשעתليل מאוחרת ומבצעות כלפי עובדי לילה אשר חשופים לزادן הזרום, ובפרט כאשר המעשה כרוך בשימוש בנשק קר (ראו למשל: ע"פ 212/2014 **יעקב נ' מדינת ישראל** (11.8.2014); ע"פ 4133/2013 **עטיה נ' מדינת ישראל** (6.1.2014); ע"פ 9157/2012 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (15.1.2012); ע"פ 9647/09 **שור נ' מדינת ישראל** (14.10.2010)).

מתחם העונש ההולם בעניינו צריך ליתן ביטוי לפגיעה בתפקידים מוגנים של שמירה על ביטחון הציבור ורכשו. כפי שציינתי לא אחת, עובדי חניות הנוחות מהווים פעמים רבים "טרף כל", ויש ליתן משקל מיוחד לפגיעה בתפקידים המוגנים שעה שזו מתרחשת כנגד אותם עובדים ובאמצעות סכין.

זאת ועוד, כאשר עבירת שוד מבוצעת נשק קר, הנזק הפוטנציאלי ברור, וכך גם הנזק הקונקרטי (מעבר להיבט הרכושי), וזאת בהינתן האימה האוחצת כל אדם בסיטואציה מעין זו, והדברים ברורים. סבורני כי נתונים אלה, שהם בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, משליכים על מתחם העונש ההולם.

8. בהתייחס לפסיקה הנוגגת, ומtron כל פסק דין שהוצעו על-ידי הצדדים ופסק דין נוספים, ראייתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

א. ע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (16.7.2014) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין בך ששבד חנות מכלת של המתלון, כבנ 64, והצטייד לשם כך בסכין פנינה. המערער נכנס לחנות בשעת ערבע כשפנו וידי מכוסים על מנת שלא ניתן היה לזהות אותו, ובעעה שהמתלון היה לבדו, פנה אליו כשבידו סכין שלופה והוא לה מסור את הכסף. בהמשך, הצמיד את הסכין לצווארו של המתלון, חזר על הדברים והמתלון מסר לו את הכסף. בשלב מסוים הנית המערער את הסכין על הדלפק. או אז, נטל אותה המתלון והניפה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות עם הכסף. בית המשפט

המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר והשיט על המערער **עונש של 52 חודשים מאסר**, לצד עונשים נלוויים ופיצויים למתלון בסך 15,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון קבע כי "המתחם שנקבע בנסיבות דנא החמיר עם המערער יתר על המידה... לטעמי ראוי היה **לקבוע בנסיבות דנא מתחם ענישה בטוח שבין 30 ל-60 חודשים**", ובהתאם, הפחית את העונש ל- **45 חודשים מאסר בפועל**.

ב. ע"פ 6001/2014 **קסה נ' מדינת ישראל** (29.1.2014) - המערער הורשע על יסוד הودאותו בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות בכך שהגיע בשעה 00:00 לפנות בוקר לחנות נוחות כשהוא שני ומחזיק על גופו סכין מתקפלת ובקש לקנות בקבוק בירה. משיסירב המוכר למוכר לו בקבוק בירה, שלפ' המערער מכיסו את הסכין, הניף אותה כלפי המתלון, אימס עלייו בתנועות של דקירה ודרש ממנו בצעקות ובקלותות שייתן לו כסף. המתלון, שהיה אחוץ פחד מהמעערער, לא הצליח לפתח את הקופה ועל כן הוסיף המערער לאימס עליו באמצעות הסכין, אף עיקם את אצבעותיו והשליך עליו מוצרים שונים ולבסוף נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר בפועל**, והשיט על המערער **עונש של 33 חודשים מאסר**, לצד עונשים נלוויים ופיצויים למתלון בסך 10,000 ₪. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 7459/2013 **шибר נגד מדינת ישראל** (20.6.2013) - המערער הורשע על יסוד הודאותו בעבירה של שוד מזוין בכר שנכנס בסביבות השעה 00:40 לפנות בוקר לחנות נוחות כשפנוי מכוסות, הציג למוכר בחנות סכין שהייתה ברשותו, מסר לו שקיית נילון והורה לו למלא בה את תכולת הקופה. לאחר שהמתלון מסר למערער את השקיית עם תחולת פדיון הקופה על סך 900 ₪, הכניס המערער לשקיית כמה קופסאות סיגריות. טרם יצאתו מהחנות התרה המערער במתלון שלא ללוחץ על לחץ המצוקה ואימס עליו שהוא יודע איפה הוא גור. בית המשפט המחוזי השיט על המערער עונש של 30 חודשים מאסר, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון הקל בעונשו והשיט עליו **24 חודשים מאסר בפועל** בשל הליך שיקום שעבר.

ד. ת"פ 20-08-16318 **מדינת ישראל נ' בירחון** (13.4.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאותו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בכר שנכנס בשעה 02:35 לקיים, כשהוא רעל פנים ובחזקתו סכין, ניגש אל עמדת המכירה, דחף את המוכרן לעבר הקופה והורה לו בצעקות תור כדיஇום בסכין וביצוע תנועות דקירה לכיוון גופו פניו, לפתח את הקופה. עקב כר, פתח המתלון את הקופה והכניס לתוכה שקיית כ-1500 ₪ שהוא בתוכה. בנסיבות זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשים מאסר** וגזרתי על הנאשם 33 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

ה. ת"פ 15251-11-19 **מדינת ישראל נ' אל ח'ורי** (15.2.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאותו בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והיזק בצדון. בנוסף, צירף הנאשם תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירות סמים. על פי עובדות כתוב האישום הרלוונטי לענייננו, נכנס הנאשם בשעת לילה מאוחרת לחנות נוחות כשל ראש קסדת אופננוו וכשהוא מחזיק אקדח דמה, ניגש אל קופת החנות, דרש מאחד העובדים כסף ונטל מהקופה שטרות בסך אלפי שקלים. כשהעובד הבחן כי מדובר באקדח דמה, קרא ליתר העובדים לסיעע בידו. הנאשם ניסה להימלט כשהוא מאיים על עובד אחר באמצעות האקדח אולם עובדי המקומן רדפו אחריו ונאבקו עמו על מנת להסביר את הכספי שגנב. במהלך המאבק הצליח אחד העובדים לנקחת מהמעורר שטרות בסך 4,000 ₪ וה הנאשם נמלט מהמקום. אלא ששתי דקויות מאוחר יותר שב הנאשם למקום, נטל בקבוק זכוכית, ניפץ אותו ואיים באמצעותו על עובד החנות אגב הנפת שבר הבקבוק לעברו. בשלב זה ניגש הנאשם לקופה שהופקדו בה 300 ₪, תלש אותה ממוקמה, נשא אותה ונמלט מהמקום. בגין איירוע זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 30**

ל- 60 חודשים מאסר וגזרתי על הנאשם עונש כולל של 41 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, בגין שני כתבי האישום.

1. ת"פ (מרכז) 19-08-27097 מדינת ישראל נ' צ'חברידזה (6.1.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות בביצוע עבירה של שוד בנסיבות חמימות בכך שנכנס בשעת לילה לחנות, כשפניו מכוסות באופן חלקי ובידי סcin באורך כ- 20 ס"מ, התקרב אל הקופאית שאotta עט ספרה את הכסף בקופאה, נצמד אליה, אחז בכסף ומשכו מידיה. הנאשם החל לצאת מהחנות אולם המטלוננט תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה הנאשם, וכתוואה מכך המטלוננט נפלה על רצפת החנות ונחללה ברגלה. הנאשם נמלט מהמקום שבו שברשותו סך של כ- 23,000 ₪. בית המשפט המחויז קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **54 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים ופייצוי למטלוננט בסך 7,500 ₪. נכון למועד זה לא הוגש ערעור על גזר הדין.

2. ת"פ (חיפה) 3469-02-17 מדינת ישראל נ' לוי (20.6.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירה של שוד בנסיבות חמימות בכך שנכנס לחנות כשהוא מסתיר על גופו סcin, ניגש למטלוננט שעמדה מאחוריו דלפק הסמור לקופת החנות, כיסה את פיו בחולצתו והורה למטלוננט למסור לידי את הכסף המצויה בקופאה, תוך שהוא מכoon לעברה את הסcin ומאים עליה באמצעותה. הנאשם נטל מהקופאה סך של 1,688 ₪ ונמלט מהחנות. בית המשפט המחויז קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל- 60 חודשים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **36 חודשים מאסר בפועל**, לצד עונשים נלוויים (ולאחר הפעלת מאסר על תנאי - 54 חודשים מאסר בפועל).

9. לאור האמור לעיל, ראייתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 30 ל- 60 חודשים מאסר**.

קביעת העונש ההולם

10. בבואי לבחון את העונש המתאים לנאים, נתתי משקל לנתחים הבאים:

ה הנאשם נטל אחראות על מעשיו עת הודה בעובדות כתוב האישום המקורי והביע חריטה ורצון לפתח בדרך חדשה, ויש לכך כדי להעניק לו הקלה מסוימת בעונש בשל הפנמת הפסול הגלום בהודאה ונוכחות החיסכון בזמן הציבורי.

עת נגזר דיןו של אדם, לעולם יש משקל מוגן לרכיב קבלת האחריות, אך במקרה דנן, ובמיוחד על רקע נתוני המורכבים של הנאשם ובערו הפלילי המכבד (הכולל מאסר מותנה בן 18 חודשים) ראייתי ליתן משקל מוגבר להודאה שניתנה כאמור על יסוד כתוב האישום המקורי ושלא על דרך הסדר טיעון או הבטחה **לענישה מוקלה**.

כמו כן, נתתי דעתני לנתוני האישים והמשפחותים של הנאשם, למצבו הבריורתי (כעולה מהמסמכים שהוגשו לאחר הטיעונים לעונש) כפי שאלה פורטו על ידי הסנגוריית, ובפרט לקשיים שחווו בעקבות אבדן אמו. אף שברור כי ההליך השיקומי לא השיג את המטרה הרואה של ניהול אורח חיים יצירני ונורמטיבי, סבורני כי יש משקל מסוים, גם אם לא רב, למאמץו של הנאשם להשתתקם, כפי שאלה השתקפו באסופה המסמכים שנערכה בשב"ס.

לצד השיקולים האמורים שהם בבחינת שיקולים ממתנים, אין ספק כי יש לשקל לחובת הנאשם את עברו הפלילי המכבד הכולל הרשות ברגען עבירות (שתי עבירות של שוד, קשרת קשר לביצוע פשע, איוםים, החזקת סcin,

הפרעה לשוטר ועוד) וריצוי תקופות מאסר לא קצרות (7 חודשים; 6 חודשים; 4 שנים; 8 חודשים; 58 חודשים). העובדה כי המעשה הנוכחי בוצע עת היה הנאשם אסיר ברישון מוסיף מידע נוסף של חומרה ומשליך על העונש המתאים לנאים. נתתי דעת לטייען הסניגורית לפיו הרשותו של הנאשם, הגם שאין בעבירות כלות, משקפות מעשים ספונטניים או אימפליסיביים, נעדרי תחכם כלשהו, אך עדין - מדובר בעמושים חמורים בגין ריצה הנאשם עונשי מאסר לא קכרים. יש ליתן את הדעת לעובדה כי בעקבות הרשותו הנווכחית של הנאשם, הופקעה תקופת הרישון העומדת על 16 חודשים.

באשר למאסר מוותנה - אכן, מדובר במאסר מוותנה חריג במשמעותו, אך לא ניתן לומר כי לא הייתה הצדקה להטילו נוכח נתוני של הנאשם ומוטיב החזרתיות המאפיין את התנהלותו. לאור האמור, דומני כי חיפפת 6 חודשים לעונש שיטול תהא בבחינת צעד מידתי ומאזין, שייתן ביטוי נוספת להונאת הנאשם וקובלת האחריות.

11. לאור האמור לעיל ראייתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 46 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר מוותנה בן 18 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 37845-03-16 באופן שתקופה בת 12 חודשים תרוצה במצבבר ותקופה בת 6 חודשים תרוצה בחופף למאסר שהוטל בסעיף א'.

סה"כ ירצה הנאשם 58 חודשים בינויי תקופת מעצרו שבין יום 7.10.2020 ועד יום 11.10.2020 (היום בו הופקע רישון האסיר של הנאשם).

תקופה המאסר בת 58 החודשים, בגיןימי המעצר, תרוצה באופן מצטבר לעונשה שהוטלה על הנאשם בת"פ 37845-03-16.

ג. 12 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות נגד הגוף מסווג פשע או עבירה רכוש מסווג פשע.

ד. 6 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירה רכוש מסווג עוון.

ה. פיצוי למטלון בסך 2,500 ₪ אשר ישולם ב-5 תשלוםומים חדשים שווים החל מיום 1.8.2021 ועד לסיום התשלומים. התביעה תדגג להודיע למטלון על זכאותו לפיצוי והצורך למסור פרטיו למציאות בית המשפט.

ניתן צו כללי למומינים לשיקול דעת התביעה /או קצין משטרת.
זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ג איר תשפ"א, 05 Mai
2021, במעמד הצדדים.
**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**

